

АНГЕЛІНА МИХАЙЛІВНА ПОЛОТАЙ

Учений хранитель відділу рукописних фондів і текстології Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, старший науковий співробітник, кандидат філологічних наук Ангеліна Михайлівна Полотай відійшла у вічність 17 січня 2018 р. на 92 році життя. Інституту літератури було віддано 27 безперервних літ праці.

Батьківщиною її була улюблена Чернігівщина: 18 травня 1926 р. вона народилася в с. Синявка Березнянського району в родині Михайла Панасовича Полотая та його дружини – лікарки Ольги Семенівни. Матір забрала війна.

М. П. Полотай (1897 – 1993) увійшов в історію української культури як талановитий музикант і самозречений громадянин. Випускник Київської консерваторії (1922 – 1927), він став одним із засновників капели бандуристів, у 1928 р. – її керівником; у повоєнний час – викладач Київської консерваторії по класу бандури, автор праць з історії українського кобзарства.

Талант батька успадкувала й Ангеліна Михайлівна: вона майстерно акомпанувала на фортепіано. Закінчивши середню школу в м. Щорс, вступила на хоровий факультет Київської консерваторії. Утім після першого курсу 1946 р. переводиться до Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка на філологічний факультет. З 1951 р. там же навчалася в аспірантурі, захистила кандидатську дисертацію. Перевагу літературознавству віддала під впливом учительки мови та літератури Н. Д. Зрене, пам'ять про яку зберегла на все життя. З 1955 р. почався її трудовий шлях успішного наукового редактора у видавництві Київського держуніверситету, пізніше – у видавництві УРЕ. Ерудиція й досвід науковця-філолога, літературного редактора зокрема, чималий життєвий досвід, аналітичний у світосприйнятті, вдача людини принципової й послідовної гарантували її фахове зростання й посаду вченого хранителя фондів у відділі рукописів Інституту літератури НАН України (1961 – 1983 рр.), де вона успішно здійснювала теоретичне і практичне керівництво зі збирання, збереження, опрацювання рукописних матеріалів, введення їх у науковий обіг.

За участю А. Полотай, досвідченого історика літератури, були здійснені багатотомні видання української класики: твори Є. Гребінки, Панаса Мирного, Лесі Українки, І. Франка, А. Кримського, П. Тичини, М. Рильського; написано цілий ряд текстологічних досліджень: “Над сторінками альбому Г. П. Данилевського”, “До історії видання творів Я. І. Щоголева”, “Українські народні пісні у записах Осипа і Федора Бодяньських”, “Ранній варіант поеми Франка “П’яниця”, “До історії тексту та видання драми І. Франка “Украдене щастя” та ін. У складі текстологічної комісії працювала над колективною темою “Текстологічні проблеми видання творів Івана Франка у 50-ти томах (наукова серія, епістолярій)”. Прочитані чотирнадцять томів творів, підготовлені висновки та рекомендації до друку томів, а також тексти статей до 29-го, 43-го томів.

У 1994 – 2016 роках А. Полотай працювала науковцем Київського музею П. Г. Тичини, на цій посаді була нагороджена Почесною грамотою Ради Міністрів України. Мистецтво й література були тією стихією, яка до останніх днів життя її надихала. Чуйна, доброзичлива людина, Ангеліна Михайлівна ладна була допомогти ближньому, чим тільки могла.

Вічна їй пам'ять і слава...

